

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 28 april 1999

Nr 513—522

INNEHÅLL

Nr		Sidan
513	Lag om indrivning av fordringar	1249
514	Lag om ändring av konsumentskyddslagen	1253
515	Lag om ändring av 30 kap. 3 § strafflagen	1254
516	Lag om ändring av lagen om marknadsdomstolen	1255
517	Lag om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet	1256
518	Förordning om ändring av 2 och 3 § förordningen om utsökningsavgifter	1260
519	Statsrådets beslut om upphävande av statsrådets beslut angående statens arbetsplatsvård	1261
520	Statsrådets beslut om upphävande av statsrådets beslut angående anskaffning av flyttbara baracker att användas vid statens byggnadsarbetsplatser	1262
521	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa beslut	1263
522	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa föreskrifter	1264

Nr 513

Lag

om indrivning av fordringar

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på indrivning av fordringar som förfallit till betalning. I denna lag avses med indrivning åtgärder vilkas syfte är att förmå gäldenären att frivilligt betala en borgenärs fordran som förfallit till betalning.

Denna lag tillämpas inte om annat bestäms någon annanstans i lag.

Denna lag gäller inte utsökningsmyndigheternas verksamhet.

2 §

Bestämmelsernas tvingande natur

Avvikelse från bestämmelserna i denna lag får inte göras till nackdel för gäldenären.

3 §

Konsumentfordran

Med en konsumentfordran avses i denna lag en näringsidkares fordran som grundar sig på att en konsumtionsnyttighet överläts till konsumenten eller att en kredit beviljas denne.

Bestämmelserna om en konsumentfordran i 5—7, 10 och 12—14 § skall i tillämpliga delar iakttas när en offentligrättslig juridisk persons fordran eller en fordran som anknyter till ett offentligt uppdrag drivs in hos en privatperson.

4 §

God indrivningssed

Vid indrivning får inte användas ett för-

RP 199/1996
LaUB 30/1998
RSv 302/1998

farande som strider mot god indrivningssed eller som annars är otillbörligt mot gäldenären.

Vid indrivningen får inte

- 1) felaktig eller vilseledande information ges om påföljderna av en underlåten betalning,
- 2) oskäligen eller onödigen kostnader eller onödigt men orsakas gäldenären, eller
- 3) gäldenärens integritetsskydd äventyras.

5 §

Betalningskrav när en konsumentfordran drivs in

Den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet skall, när han driver in en konsumentfordran, ge eller sända gäldenären ett skriftligt betalningskrav, i vilket skall nämnas åtminstone

- 1) borgenärens namn och adress,
- 2) grunden för fordran,
- 3) fordrans kapital, ränta, dröjsmålsränta och indrivningskostnader specificerade,
- 4) det totala belopp som krävs,
- 5) till vem, hur och när fordran skall betalas,
- 6) gäldenärens möjlighet att framställa anmärkningar mot fordrans belopp och grund samt inom vilken tid anmärkningarna skall framställas; om indrivningen gäller en fordran som kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961) skall gäldenären i betalningskravet underrättas om de rättsliga medel som står till förfogande vid indrivningen av en sådan fordran och om möjligheten att ansöka om betalningsuppskov, samt
- 7) till vem anmärkningarna skall framställas; om indrivningen gäller ett offentligt samfunds fordran skall i betalningskravet också uppges kontaktinformation för den enhet eller person som har hand om det offentliga samfundets indrivning och till vilken gäldenären kan rikta sina anmärkningar som gäller fordran och indrivningen.

Om grunderna för hur räntorna skall beräknas inte har nämnts i betalningskravet, skall gäldenären meddelas att han har rätt att på begäran få en utredning över hur räntorna bestäms.

6 §

Sådant krav på betalning av en konsumentfordran som framställs i domstol

Den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet får inte i domstol kräva att en konsumentfordran betalas förrän ett betalningskrav enligt 5 § har givits eller sänts och de tider för betalning av fordran och framställning av anmärkningar som nämnts i kravet löpt ut. Betalning får dock krävas, om ett uppskov med behandlingen i domstol kan leda till en rättsförlust för borgenären eller om det finns något annat vägande skäl att utan dröjsmål inleda behandlingen.

7 §

Användning av tratta

En vägran att betala en tratta får inte styrkas genom en offentlig förrättning (protest för obetald tratta).

En tratta får inte användas för att driva in en konsumentfordran.

8 §

Gäldenärens betalningsskydd

Om borgenären har överlåtit indrivningen till någon annan (*uppdragstagaren*), är en betalning som gäldenären erlagt till uppdragstagaren giltig gentemot borgenären. Ett avtal mellan gäldenären och uppdragstagaren om betalningstiden, sättet för betalningen eller andra arrangemang i anslutning till betalningen av fordran binder också borgenären.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte, om gäldenären visste eller borde ha vetat att uppdragstagaren inte var berättigad att ta emot betalningen eller att uppdragstagaren överskred sin befogenhet.

9 §

Begränsningar som gäller indrivningsuppdrag

Till en uppdragstagare får inte för indrivning överlåtas sådana statliga fordringar eller sådana på grund av ett lagstridigt förfarande påförda offentlighetsrättsliga betalningspåföljder som kan drivas in genom utsökning utan

dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

10 §

Indrivningskostnader

Gäldenären skall ersätta de skäligen kostnader som orsakas borgenären av indrivningen oberoende av om fordran drivs in av borgenären själv eller av en uppdragstagare för borgenärens räkning. När skäligheten bedöms skall fordrans storlek, mängden utfört arbete, ändamålsenligheten i indrivningen och övriga omständigheter beaktas.

Gäldenären är dock inte skyldig att ersätta indrivningskostnaderna, om borgenären eller uppdragstagaren har förfarit i strid med 4 § eller om den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet inte har uppfyllt förpliktelsen enligt 5 § utom i det fall att det klandervärda i förfarandet eller underlåtelsen kan anses vara ringa.

Om en konsumentfordran, som utan dom eller beslut kan drivas in i utsökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg, har överlåtits till en uppdragstagare för indrivning, får av gäldenären krävas indrivningskostnader på högst 70 mark för varje gång indrivning sker. Beloppet kan ändras genom förordning om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen. De indrivningskostnader som avses i detta moment kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i den ovan nämnda lagen.

11 §

Klientmedel

Medel som uppdragstagaren har drivit in för borgenärens räkning skall hållas separat från uppdragstagarens egna medel och deponeras på ett bankkonto eller förvaras på något annat tillförlitligt sätt.

12 §

Övervakning

När indrivningen gäller en konsumentfordran övervakar konsumentombudsmannen att bestämmelserna i denna lag iaktas.

13 §

Tvångsmedel

En näringsidkare, som bryter mot 4, 5 eller 6 § när han driver in en konsumentfordran, kan förbjudas att fortsätta ett dylikt förfarande eller att upprepa det eller ett därmed jämförbart förfarande. Förbudet skall förenas med vite, om detta inte av särskilda skäl är obehövt.

En näringsidkare, som bryter mot bestämmelserna i 4 § när han av en annan näringsidkare driver in en sådan fordran som uppstått i näringsverksamhet, kan förbjudas att fortsätta eller att upprepa ett sådant förfarande. Förbudet skall förenas med vite, om detta inte av särskilda skäl är obehövt.

Om det föreligger särskilda skäl, kan förbudet meddelas att gälla också en person som är anställd hos en näringsidkare som avses i 1 eller 2 mom. eller någon annan som handlar för dennes räkning.

14 §

Meddelande av förbud

Ett förbud som avses i 13 § meddelas av marknadsdomstolen. Marknadsdomstolen kan också meddela ett temporärt förbud, varvid förbudet är i kraft tills saken är slutligt avgjord.

Om marknadsdomstolen och om behandlingen av ärenden vid den gäller utöver det ovan föreskrivna lagen om marknadsdomstolen (41/1978).

Konsumentombudsmannen kan meddela ett förbud som avses i 13 § 1 mom. eller meddela ett temporärt förbud med iakttagande av vad som i lagen om Konsumentverket (1056/1998) bestäms om förbud som meddelas av konsumentombudsmannen.

15 §

Ersättningsansvaret för den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet

Den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet är skyldig att ersätta skada som hans förfarande i strid med denna lag eller annars felaktiga förfarande har orsakat den mot vilken indrivningen riktats.

16 §

Borgenärens rätt att lämna sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av vad som i lag bestäms om sekretessbelagda uppgifter har borgenären rätt att lämna uppgifter som är nödvändiga för att sköta ett indrivningsuppdrag. Angående skydd för personuppgifter som erhållits för skötseln av uppdraget gäller vad som allmänt bestäms om saken.

17 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 4 § 2 mom. 1 punkten eller 11 § skall, om inte strängare straff för

Helsingfors den 22 april 1999

gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *indrivningsförseelse* dömas till böter.

Om straff för brott mot 7 § 2 mom. bestäms i 30 kap. 3 § strafflagen.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 13 § och som har förenats med vite kan inte dömas till straff för samma gärning.

18 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Lagens 5 och 9 § tillämpas inte, om fordran har överlåtits till uppdragstagaren för indrivning innan denna lag träder i kraft. Lagens 15 § tillämpas inte på skada som orsakas av ett förfarande innan denna lag träder i kraft.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 514

L a g

om ändring av konsumentskyddslagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konsumentskyddslagen av den 20 januari 1978 (38/1978) 7 kap. 18 §, sådan den
lyder i lag 385/1986, samt
ändras 11 kap. 2 §, sådan den lyder i lag 1162/1997, som följer:

11 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 september
1999.

Straffstadganden

2 §

Om straff för brott mot 7 kap. 14 § be-
stäms i 30 kap. 3 § strafflagen.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 515

L a g

om ändring av 30 kap. 3 § strafflagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 30 kap. 3 §, sådan den lyder i lag
769/1990, som följer:

30 kap.

Om näringsbrott

3 §

Konsumentkreditbrott

grundar sig på konsumentkredit, i strid med
förbudet i 7 kap. 14 § konsumentskyddslagen,
tar emot en växelförbindelse eller annan
förbindelse eller för indrivning av en
konsumentfordran använder tratta, skall för
konsumentkreditbrott dömas till böter eller
fängelse i högst ett år.

Den som i näringsverksamhet av en konsument
eller av någon som lever i gemensamt hushåll
med honom för en fordran som

Denna lag träder i kraft den 1 september
1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 516

Lag**om ändring av lagen om marknadsdomstolen**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 januari 1978 om marknadsdomstolen (41/1978) 1 § och 6 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 1 § i lag 417/1996 och 6 § 1 mom. i lag 1062/1978, samt *fogas* till lagen en ny 6 h § som följer:

1 §

Marknadsdomstolen handlägger och avgör i egenskap av specialdomstol de ärenden som enligt följande lagar faller under dess behörighet:

- 1) konsumentskyddslagen (38/1978),
- 2) lagen om Konsumentverket (1056/1998),
- 3) värdepappersmarknadslagen (495/1989),
- 4) kreditinstitutslagen (1607/1993),
- 5) lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare (1062/1993),
- 6) lagen om andelslag (247/1954),
- 7) lagen om otillbörligt förfarande i näringsverksamhet (1061/1978),
- 8) lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976),
- 9) alkohollagen (1143/1994), samt
- 10) lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

6 §

Ett ärende som skall behandlas med stöd av konsumentskyddslagen, lagen om Konsumentverket eller 13 § 1 mom. lagen om

Helsingfors den 22 april 1999

indrivning av fordringar blir anhängigt vid marknadsdomstolen genom ansökan av konsumentombudsmannen. Vägrar konsumentombudsmannen att föra ett ärende om förbud mot en marknadsföringsåtgärd, ett avtalsvillkor eller ett indrivningsförfarande till marknadsdomstolen för behandling, är en registrerad förening som verkar för bevakande av löntagare eller konsumentintressen berättigad att göra detta.

6 h §

Ett ärende som skall behandlas enligt 13 § 2 mom. lagen om indrivning av fordringar blir anhängigt vid marknadsdomstolen på ansökan av den näringsidkare mot vilken ett förfarande som avses i 4 § i nämnda lag riktas. Ansökan kan också göras av en registrerad förening som har till uppgift att bevaka näringsidkarnas intressen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 517

Lag**om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

Indrivningsverksamhet får bedrivas endast av den som har beviljats koncession enligt denna lag. Med *indrivningsverksamhet* avses i denna lag indrivning av fordringar för någon annans räkning samt indrivning av egna fordringar i de fall då det är uppenbart att fordringarna har mottagits endast för indrivning.

Koncession beviljas av länsstyrelsen i Södra Finlands län i egenskap av central förvaltningsmyndighet.

Koncession enligt denna lag krävs dock inte för tillfällig indrivningsverksamhet om verksamheten inte har marknadsförts. Koncession krävs inte heller

1) för indrivningsverksamhet som en sammanslutning eller en stiftelse där staten, en kommun, en samkommun eller en församling har bestämmande inflytande på det sätt som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997) bedriver för en annan sammanslutnings eller stiftelses räkning som står i en liknande ställning eller för statens, kommunens, samkommunens eller församlingens räkning,

2) för indrivning av en sammanslutnings eller en stiftelses fordringar, om uppdrags-

givaren och den som bedriver indrivningsverksamheten hör till samma i bokföringslagen avsedda koncern eller om samma fysiska person har bestämmande inflytande både över uppdragsgivaren och den som bedriver indrivningsverksamheten,

3) för indrivningsverksamhet som bedrivs av ett tillsynsobjekt som avses i 2 § lagen om finansinspektionen (503/1993) eller försäkrings- eller pensionsanstalter som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995), lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), lagen om försäkringskassor (1164/1992), lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), lagen om sjömanspensioner (72/1956), lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962), lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985),

4) för indrivningsverksamhet som bedrivs av advokater eller deras biträden,

5) för sådan indrivning av ett dödsbos fordringar som en delägare i dödsboet eller boutredningsmannen utför,

6) för sådan indrivning av ett konkursbos fordringar som konkursboets boförvaltare utför.

Bestämmelserna i 3 mom. 2, 5 och 6 punkten tillämpas dock inte, om det är uppenbart att fordran har överförts till uppdragsgivaren, dödsboet eller konkursboet endast för indrivning.

2 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession skall beviljas en tillförlitlig och solvent sökande som

- 1) har rätt att idka näring i Finland,
- 2) anmäler en i 5 § avsedd person som ansvarar för indrivningsverksamheten, och
- 3) har förmåga att sköta de medel som drivs in för uppdragsgivarens räkning samt sörja för att de uppgifter som gäller uppdragsgivaren och gäldenären skyddas på ett ändamålsenligt sätt.

Koncession beviljas inte, om det av ansökan eller annars av omständigheterna framgår att arrangemang i samband med den verksamhet som avses i ansökan har vidtagits i syfte att kringgå de bestämmelser som gäller förutsättningarna för beviljande av koncession.

3 §

Sökandens tillförlitlighet

Den som ansöker om koncession betraktas som tillförlitlig, om den fysiska person som är sökande, en medlem eller ersättare i styrelsen eller förvaltningsrådet, verkställande direktören, en ansvarig bolagsman eller en person i någon annan härmed jämförbar ställning i en sammanslutning eller stiftelse som är sökande eller den ansvariga personen för indrivningsverksamheten inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste fem åren har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig att bedriva indrivningsverksamhet.

Den som ansöker om koncession betraktas dock inte som tillförlitlig, om en person som avses i 1 mom. i övrigt genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att bedriva indrivningsverksamhet.

4 §

Sökandens solvens

Den som ansöker om koncession betraktas som solvent, om det är uppenbart att sökanden kan svara för sina ekonomiska åtaganden.

5 §

Ansvarig person

Den som ansvarar för indrivningsverksamheten är skyldig att se till att god indrivningssed iakttas i verksamheten och att verksamheten också i övrigt bedrivs lagenligt. Den ansvariga personen skall råda över sig själv och sin egendom och ha tillräcklig praktisk erfarenhet av indrivningsverksamhet eller lämplig utbildning för indrivningsverksamhet.

6 §

Ansökan om koncession

En ansökan om koncession skall innehålla tillräckliga uppgifter om den som ansöker om koncession och om den verksamhet som avses i ansökan.

Till ansökan skall fogas

- 1) ett intyg över att den ansvariga personen för indrivningsverksamheten och sökanden, om sökanden är en fysisk person, råder över sig själv och sin egendom,
- 2) sökandens handelsregisterutdrag,
- 3) sökandens bokslutshandlingar för föregående räkenskapsperiod,
- 4) ett intyg över att sökanden inte har obetalda skatter som har förfallit till betalning,
- 5) en utredning över yrkesskickligheten hos den person som ansvarar för indrivningsverksamheten,
- 6) en utredning över hur sökanden ämnar se till att de medel som drivs in för uppdragsgivarens räkning och de egna medlen hålls åtskilda samt att de medel som drivs in för uppdragsgivarens räkning förvaras på ett tillförlitligt sätt,
- 7) en utredning över hur sökanden ämnar säkerställa att de uppgifter som gäller uppdragsgivaren och gäldenären skyddas på ett ändamålsenligt sätt.

7 §

Beviljande av koncession

Koncession beviljas för högst fem år.

8 §

Fortsatt verksamhet medan en koncessionsansökan är anhängig

Om ansökan om en ny koncession har gjorts senast två månader innan giltighetstiden för den tidigare beviljade koncessionen har gått ut, får sökanden fortsätta indrivningsverksamheten tills det ärende som gäller den nya koncessionen har avgjorts.

9 §

Revision

En av revisorerna för innehavaren av koncessionen skall vara en av Centralhandelskammaren eller en handelskammare godkänd revisor eller revisionsammanslutning.

Utöver vad som bestäms i revisionslagen (936/1994) skall revisionsberättelsen innehålla ett särskilt uttalande om huruvida innehavaren av koncessionen har hållit de medel som drivits in för uppdragsgivarens räkning åtskilda från sina egna medel och förvarat dem på ett tillförlitligt sätt.

10 §

Tillsyn

Iakttagandet av denna lag övervakas av länsstyrelsen i Södra Finlands län i egenskap av central förvaltningsmyndighet.

Innehavaren av koncessionen skall till länsstyrelsen i Södra Finlands län lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Innehavaren av koncessionen skall också utan dröjsmål göra en anmälan till länsstyrelsen om att den person som ansvarar för indrivningsverksamheten byts ut samt förete en utredning över den nya ansvariga personens behörighet.

11 §

Tvångsmedel

Länsstyrelsen i Södra Finlands län skall förbjuda indrivningsverksamhet som bedrivs utan sådan koncession som anges i denna lag. Förbudet kan, om det föreligger särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos den som bedriver indrivningsverksamheten eller någon annan som handlar för dennes räkning.

Om innehavaren av koncessionen försummar en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom., kan länsstyrelsen i Södra Finlands län uppmana den som saken gäller att fullgöra skyldigheten inom en viss tid.

Länsstyrelsen i Södra Finlands län kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. skall dock förenas med vite, om det inte är obehövt av särskilda skäl. Vite utdöms av länsrätten i Tavastehus län. Om vite gäller i övrigt bestämmelserna i viteslagen (1113/1990).

12 §

Skriftlig varning och återkallande av koncession

Länsstyrelsen i Södra Finlands län skall återkalla koncessionen, om innehavaren inte längre uppfyller kraven för beviljande av koncession och inte inom utsatt tid har avhjälpt en brist som hänför sig till dem eller om den person som ansvarar för indrivningsverksamheten har försummat sin skyldighet enligt 5 §. Koncessionen skall också återkallas, om innehavaren upprepade gånger har försummat en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom.

Om det med beaktande av omständigheterna vore oskäligt att återkalla koncessionen, kan länsstyrelsen i Södra Finlands län i stället ge innehavaren av koncessionen en skriftlig varning.

13 §

Tillsynsmyndighetens rätt till information

Länsstyrelsen i Södra Finlands län har rätt

att få sådana uppgifter ur straffregistret och det i 8 b § förordningen om verkställighet av bötesstraff (321/1969) nämnda saköresregistret som är nödvändiga för övervakningen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallande av koncession.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har länsstyrelsen i Södra Finlands län rätt att av innehavaren av koncessionen på begäran få sådana övriga uppgifter som är nödvändiga för övervakningen av att denna lag iakttas.

14 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut som har fattats med stöd av denna lag gäller bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut om återkallande av koncession

Helsingfors den 22 april 1999

enligt denna lag skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

15 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

En ansökan om koncession kan tas till behandling före lagens ikraftträdande och en koncession kan beviljas då lagen träder i kraft.

Den som då denna lag träder i kraft bedriver sådan verksamhet som enligt lagen kräver koncession och som inom sex månader från lagens ikraftträdande gör en ansökan om koncession som avses i 6 § får fortsätta verksamheten utan koncession tills det ärende som gäller beviljande av koncession har avgjorts.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 518

Förordning**om ändring av 2 och 3 § förordningen om utsökningsavgifter**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av justitieministern
ändras i förordningen den 13 januari 1995 om utsökningsavgifter (35/1995) 2 och 3 § som följer:

2 §

Tabellavgift

För indrivning av penningfordran skall gäldenären betala en tabellavgift enligt beloppet på indriven fordran eller del därav enligt följande:

Fordran eller del därav mk	Tabellavgift mk
högst 400	40
över 400 men högst 1 000	70
över 1 000 men högst 2 000	150
över 2 000 men högst 4 000	300
över 4 000 men högst 10 000	450
över 10 000 men högst 50 000	700
över 50 000	1 100

3 §

Hinderavgift

När verkställighetshandlingarna återsänds till sökanden på grund av att indrivningen av penningfordran mött hinder eller sökanden återkallat sin ansökan, skall sökanden i hinderavgift betala 20 mark per ärende. Om ansökan återkallas på grund av att fordran under utsökningen betalats till någon annan än utsökningsmyndigheten, uppbärs hinderavgiften hos sökanden, om inte en tabellavgift enligt 2 § motsvarande det betalda beloppet har kunnat uppbäras hos gäldenären.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 519

Statsrådets beslut
om upphävande av statsrådets beslut angående statens arbetsplatsvård

Utfärdat i Helsingfors den 8 april 1999

Statsrådet har vid föredragning från finansministeriet beslutat:

1 §
Genom detta beslut upphävs statsrådets
beslut av den 3 september 1981 angående
statens arbetsplatsvård (607/1981) jämte
ändringar.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 8 april 1999

Minister *Jouko Skinnari*

Regeringssekreterare Timo Nikkinen

Nr 520

Statsrådets beslut

om upphävande av statsrådets beslut angående anskaffning av flyttbara baracker att användas vid statens byggnadsarbetsplatser

Utfärdat i Helsingfors den 8 april 1999

Statsrådet har vid föredragning från finansministeriet beslutat:

1 §
Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 6 februari 1964 angående anskaffning av flyttbara baracker att användas vid statens byggnadsarbetsplatser (47/1964) jämte ändringar.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 8 april 1999

Minister *Jouko Skinnari*

Regeringssekreterare Timo Nikkinen

Nr 521

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 22 april 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om konserveringsmedel för färska fo- derväxter	48/1999	22.4.1999	28.4.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Elisabetsgatan 8, PB 250, 00171 Helsingfors, tfn (09) 134 211.

Helsingfors den 22 april 1999

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Päivi Mannerkorpi

Nr 522

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa föreskrifter

Utfärdat i Helsingfors den 23 april 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/80), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 22 december 1993 (1364/93):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande föreskrifter:

Föreskriftens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
Finansiering av sådan planering som görs med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och av sådana arbeten som utförs för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet	49/99	23.4.1999	1.5.1999
Planering med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	50/99	23.4.1999	1.5.1999
Föreskrifter som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk meddelas om arbeten som skall utföras för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet	51/99	23.4.1999	1.5.1999

Ovan nämnda föreskrifter har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Föreskrifter kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Elisabetsgatan 8, PB 250, 00171 Helsingfors, tfn (09) 134211.

Helsingfors den 23 april 1999

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Marja Hilska-Aaltonen